

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 347/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

47/2011. (II. 23.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2010. július 19-én előterjesztett **panaszát** a 2011. február 23-án tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a é s á t t e s z i

az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv – a Budaörsi Városi Ügyészség – vezetőjéhez.

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre, ugyanakkor a beadvány alapján az annak elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2010. július 19-én, a Testület elektronikus panaszbejelentő formanyomtatványán terjesztette elő panaszát, és még aznap aláírásával is megerősítette.

Előadása szerint 2010. július 1-jén, a lakásánál található kerti faházából ismeretlen személy eltulajdonított egy 55 000 Ft értékű fűnyírót. A panaszos bejelentést tett a rendőrségen, amiről jegyzőkönyvet vettek fel, ugyanakkor a rendőrök nem mentek ki a házhoz, és nem rögzítettek nyomokat a helyszínen.

2010. július 15-én, hajnali fél 2-kor újabb betörési kísérlet történt a panaszos lakóhelyén, amelyet az előző nap felszerelt videokamera rögzített. Az elkövető – aki nagy valószínűséggel

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

azonos volt a korábbi cselekmény elkövetőjével – az előző napon felszerelt, felvillanó reflektor hatására a betörést nem fejezte be, a kerítésen keresztül távozott. A panaszos megjegyzi, hogy a felvételen az is látható, hogy az elkövető egy kést vagy viperát tartott a kezében.

A panaszos a cselekménnyel kapcsolatban személyesen tett bejelentést a helyi rendőrkapitányságon, a helyszínre azonban a rendőrség ez alkalommal sem ment ki, pedig az elkövető hagyott maga után nyomokat. A panaszos ugyan megtette a feljelentést, azonban nem érzi magát biztonságban. Úgy véli, hogy a rendőrség nem tesz semmit, mivel személyi sérülés és dolog elleni kár nem történt, és nem tudja, milyen eseménynek kellene történnie ahhoz, hogy komolyan vegyék. Azt tapasztalja, hogy az eljárás inkább védi az elkövetőt, mint a sértettet. A fentiek alapján kéri a Testület közbenjárását annak érdekében, hogy érdemi segítséget kapjon.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) Az Érdi Rendőrkapitányság vezetője a Testület megkeresésére az alábbi tartalommal küldött válaszlevelet.

A panaszos az Érdi Rendőrkapitányságra mindösszesen egy esetben telefonált, 2010. július 1-jén 16 óra 55 perc és 16 óra 57 perc közötti időben, a hívásról hangfelvétel készült. Az említett napon 16 óra 32 perckor és 16 óra 52 perckor regisztrált a rendőrkapitányság ügyelete beérkező hívást (az egyik az utcában észlelt gyanús személyekkel volt kapcsolatban), de azok alapján rendőri intézkedést nem történt. A panaszos telefonhívását követően a rendőrök nem vonultak ki a helyszínre.

A 2010. július 15-én tett bejelentést követően 2010. augusztus 2-án került sor rendőri intézkedésre, amelynek keretében az Érdi Rendőrkapitányság Bűnügyi Technikai- és Helyszínelő Alosztály munkatársai jelentek meg a panaszos lakásán további adatgyűjtés céljából.

A 2010. július 1-jén történt esettel összefüggésben nyomozás indult kisebb értékre elkövetett lopás vétségének megalapozott gyanúja, a július 15-én történtek kapcsán pedig magánlaksértés megalapozott gyanúja miatt.

A panaszos a sérelmezett események kapcsán 2010. július 20-án panaszt terjesztett elő a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatánál (a továbbiakban: RSZVSZ), amit utóbbi kivizsgálásra az Érdi Rendőrkapitányságnak küldött meg. Ennek keretében a panaszost 2010. augusztus 18-án, az Érdi Rendőrkapitányságon meghallgatták, majd a Testületnél folyamatban lévő eljárásra figyelemmel a rendőrségi panaszeljárást felfüggesztették.

2) Az Érdi Rendőrkapitányságon 2010. augusztus 18-án, 18 óra és 18 óra 50 perc közötti időben sor került a panaszos meghallgatására

Annak során a panaszos jelezte, hogy 2010. július 20-án kelt bejelentését fenntartja, és az abban foglaltakat a következőkkel egészítette ki.

Az Érdi Rendőrkapitányság ügyeletére 2010. július 1-jén azért tett bejelentést, mert sérelmére lopást követtek el, és szeretne volna, ha a fűben keletkezett nyomokat a rendőrség rögzíti. Az ügyeletestől arról kapott tájékoztatást, hogy mivel nem történt dolog elleni erőszak, a kérésnek „nem állt módjukban” eleget tenni, arra kérte továbbá a panaszost, hogy menjen be a kapitányságra feljelentést tenni. A panaszos így is járt el, és a bejelentést követően 30 perccel meg is jelent a kapitányság épületében, ahol megtette a feljelentést.

A történetek után pár nappal a panaszos kamerarendszert szereltetett fel a házánál, ami másnap hajnalban egy ismeretlen személy mozgását rögzítette. Ezt a panaszos 2010. július 15-én, a délutáni órákban észlelte, ezért újra elment a rendőrkapitányságra, ahová a felvételt is magával vitte. A rendőrségen a felvételt azonban nem vették tőle át, és az ügyben aznap érdemben nem is intézkedtek. A panaszfeltevő rendőr megtekintette ugyan a rögzített anyagot, majd azt közölte, hogy a felvételt a magánlaksértés bűncselekménye miatt induló nyomozás további szakaszában fogják átvenni a panaszostól.

Ezt követően, a meghallgatás előtt mintegy két héttel jelent meg a panaszos lakásánál egy nyomozó, aki körülnézett a kertben és megnézte a felvételt is, majd közölte, hogy azt egy későbbi időpontban viszi el, mivel határozattal fogja lefoglalni. A nyomozó érkezésekor a panaszos nem tartózkodott otthon, a rendőr a férjével beszélt.

A jegyzőkönyv rögzíti továbbá, hogy a panaszos a panaszaival összefüggésben nyújtott tájékoztatást megértette és elfogadta, tudomásul vette továbbá, hogy a bejelentésében foglaltak miatt indult eljárást a rendőrség lezárta. A panaszos további nyilatkozata szerint az eljárás lezárásáról külön értesítést nem kért.

A jegyzőkönyv a panaszosnak nyújtott kioktatást nem tartalmazza.

3) A panaszos házánál 2010. augusztus 2-án megjelent rendőr jelentésében az alábbiakat rögzítette.

Az említett napon egy kollégájával együtt ment el a panaszos házához, ahol a panaszos fogadta és engedte be őket. Megmutatta az infra kamerák által készített három darab felvételt, amelyen 2010. július 15-én 1 óra 35 perckor az látható, hogy egy világos színű, kapucnis felsőt viselő, magas, testes férfi átugrik a kerítésen és behatol a telekre, miközben kezében egy sötét színű, kb. 20 cm hosszú és 2-3 cm keresztmetszetű tárgyat tart. A férfi a kerítés mellett végighalad a telken, majd amikor a telek végéhez ér, és a mozgásérzékelőre kötött lámpa felgyullad, visszasétál az utcai kerítésig és azon átugorva, a kezében tartott tárggyal együtt távozik. Látható, hogy a férfi nem siet, hanem normál léptekkel halad a sötét udvaron, mintha tudná, hol találhatóak a mozgásérzékelők. A felvételen a férfi nem volt felismerhető, mivel a felvétel nem volt kinagyítható, és megállítható sem.

A panaszos a rendőröknek elmondta, hogy 2010. július 1-jén feljelentést tett, mivel ismeretlen tettes behatolt a telekre, és eltulajdonított egy fűnyírót. Ezt követően szerelték fel a mozgásérzékelőket és a kamerákat. Véleménye szerint 2010. július 15-én az elkövető úgy

haladt a telken, mintha már ismerős lenne ott, és azon a vonalon ment, ahol korábban nem volt mozgásérzékelő és kamera sem.

A rendőrök meghallgatták a szomszédban élő házaspárt is, akik a történetekkel összefüggésben nem tudtak érdemben nyilatkozni.

Az összegyűjtött információk alapján az eljáró rendőr magánlaksértés büntettének megalapozott gyanúja miatt javasolta nyomozás elrendelését.

3) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a panaszos 2010. július 1-jén, telefonon tett bejelentéséről készített hangfelvételt.

A 2 perc 8 másodperc hosszúságú hanganyagon hallható, hogy a panaszos előadja: azért hívja a rendőrséget, mert elloptak tőlük egy kisházból, az udvarból egy fűnyírót. A rendőr kérdéseire válaszolva ezt azzal egészíti ki, hogy a fűnyírót előző nap vásárolták, az elkövetők feltételezése szerint átmásztak a kerítésen, a kisházat pedig nem törték föl, mert nem volt kulccsal bezárva. A panaszos megjegyzi, hogy arra gondolt, a rendőrök azért is tudnának segíteni, mert a fűnyírót még nem is használták, előző este szerelték össze, és lábnyomok is vannak a fűben. Ugyancsak kérdésre elmondja, hogy a kisház ajtaja fából van, és üveg is van rajta, továbbá, hogy a fűnyíró 55 000 Ft-ba került, és minden papírja megvan. A panaszos megadja a pontos címet és a telefonszámát, amelyet követően a rendőr arra kéri, menjen be a kapitányságra megtenni a feljelentést és megbeszélni a további teendőket. A panaszos kérdésére elmondja továbbá, hogy a fűnyíró papírjait is vigye magával. A beszélgetés azzal zárul, hogy a rendőr kéri a panaszost, hogy menjen be a rendőrségre „most”, és fel is veszik a feljelentést. A panaszos megkérdezi a rendőrkapitányság pontos címét, és azzal köszön el, hogy indul a kapitányságra.

III.

A panaszosi előadás és a rendőrségi iratok ismeretében a Testületnek elsőként abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a panaszos által eladott sérelmeket az irányadó hatásköri rendelkezések értelmében vizsgálhatja-e.

A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. A 93. § (1) bekezdése értelmében továbbá „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni”.

A fent idézett rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A konkrét esetben a panaszos két időpontban keletkezett sérelmekről számol be. Egyrészt azt panaszolja, hogy a július 1-jén, lopás miatt tett bejelentése nyomán a rendőrök nem mentek ki a házhoz, és nem rögzítettek nyomokat, másrészt kifogásolja, hogy július 15-én, amikor újra bejelentést tett a helyi rendőrkapitányságon, a rendőrök hívása ellenére a helyszínre szintén nem érkeztek meg, pedig az elkövető hagyott maga után nyomokat. A panaszos ezért bement a kapitányságra.

1) A panaszos azon sérelme kapcsán, hogy a 2010. július 1-jén tett bejelentést alapján a rendőrség milyen eljárást tanúsított, a Testület nem volt jogosult vizsgálatot folytatni az alábbiak miatt.

A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a panaszos azt követően, hogy a rendőrségre telefonált, személyesen ment el a rendőrkapitányságra, és tette meg a feljelentését. Előadása nyomán a rendőrség nyomozást indított kisebb értékre elkövetett lopás vétségének megalapozott gyanúja miatt.

Azt, hogy a rendőrség a nyomozás keretében, vagyis nyomozó hatóságként eljárva milyen cselekmények elvégzését tartotta indokoltnak az elkövető feltalálása érdekében, a Testület hatáskörének hiánya miatt nem vizsgálhatta.

A rendőrség nyomozó hatóságként történő eljárását ugyanis a nem az Rtv., hanem a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) szabályozza, amely jogszabály a rendőrség eljárása kapcsán sajátlagos jogorvoslatot is biztosít. A Be. 196. § (1) bekezdése alapján ugyanis, akit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

Arról tehát, hogy a panaszos bejelentése alapján elrendelt nyomozás során a rendőrség milyen cselekményeket végzett vagy adott esetben mulasztott el, a Testület hatáskör hiányában érdemben nem alkothatott véleményt.

2) A Testület vizsgálta továbbá a panaszos azon előadását, miszerint július 15-én, amikor újra bejelentést tett a helyi rendőrkapitányságon, a rendőrök szintén nem mentek ki a helyszínre, pedig az elkövető hagyott maga után nyomokat.

A panaszos a meghallgatása során is előadta, hogy miután július 15-én, a délutáni órákban észlelte, hogy ismeretlen személy járt a háza udvarán, elment a rendőrkapitányságra, ahová a felvételt is magával vitte. A rendőrségen a felvételt azonban nem vették tőle át, és az ügyben aznap érdemben nem is intézkedtek. A panaszfelvevő rendőr megtekintette ugyan a rögzített anyagot, de azt közölte, hogy a felvételt a magánlaksértés bűncselekménye miatt induló nyomozás további szakaszában fogják átvenni a panaszostól.

A rendőrségi iratok beszámolnak továbbá arról, hogy a panaszos bejelentése nyomán magánlaksértés bűncselekmény gyanúja miatt eljárás indult.

A Testület ezen eseményekkel kapcsolatosan szintén utal hatásköri szabályaira, valamint a fent tett megállapításaira, miszerint a rendőrség nyomozó hatóságként történő eljárását, vagyis azt, hogy egy bejelentést követően, illetve később, a nyomozás során a rendőrség milyen eljárást tanúsít, hatásköri szabályai alapján nincs lehetősége megítélni.

A Testület ezért a panasz második része vonatkozásában, a július 15-én történt eseményeket érintően is hatáskörének hiányát állapította meg.

IV.

A Testület a panaszos által előadott sérelmek vonatkozásában – mind a július 1-jén, mind pedig a július 15-én történt események kapcsán – kénytelen volt hatáskörének hiányát megállapítani, és érdemi vizsgálatot nem folytathatott.

A fentiek alapján a Testület – figyelemmel az Rtv. 92. § (1) bekezdésében foglaltakra – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2011. február 23.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag